

Brussel, 21.10.2015
COM(2015) 603 final

2015/0250 (NLE)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

tot vaststelling van maatregelen om geleidelijk een gezamenlijke vertegenwoordiging van de eurozone in het Internationaal Monetair Fonds tot stand te brengen

TOELICHTING

De eurozone is een grote open economie met internationale beleidsverantwoordelijkheden. Door het economische en financiële gewicht van de eurozone en door het bestaan van één monetair en wisselkoersbeleid zijn beleidsbesluiten van en economische ontwikkelingen in de eurozone van steeds groter belang geworden voor de wereldeconomie.

De politieke relevantie van de eurozone is in de laatste jaren aanzienlijk versterkt. Met het Europees semester en de vaststelling van de zogeheten sixpack- en twopackwetgeving¹ en het Verdrag inzake stabiliteit, coördinatie en bestuur in de economische en monetaire unie² is het op EU-niveau uitgeoefende toezicht op het door lidstaten gevoerde beleid op essentiële terreinen die macro-economisch en budgettair van belang zijn, geïntegreerd, geïntensiveerd en verbreed. Het Europees stabiliteitsmechanisme is opgezet als permanent crisisbestrijdingsmechanisme voor de landen van de eurozone. De Unie heeft ook een bankenunie ingevoerd met een gecentraliseerd toezicht op en een gecentraliseerde afwikkeling van banken in de eurozone. Deze unie staat open voor alle overige lidstaten.

Tegelijk heeft de externe vertegenwoordiging van de Unie geen gelijke tred gehouden met deze ontwikkelingen. De vooruitgang die bij de verdere interne integratie van de eurozone is geboekt, moet extern worden geprojecteerd, met name door ook vooruitgang te boeken in de richting van een gezamenlijke externe vertegenwoordiging in het Internationaal Monetair Fonds (IMF). De EU (eurozone) is op tal van gebieden die onder de IMF-statuten vallen, exclusief bevoegd dan wel samen met haar lidstaten bevoegd.

Het IMF is met zijn kredietverleningsinstrumenten en toezicht een essentiële speler in de mondiale economische en financiële governance. Het heeft samen met de Commissie en de Europese Centrale Bank (ECB) een centrale rol gespeeld bij de opstelling en implementatie van de programma's om de lidstaten te redden die door de financiële en staatsschuldcrisis waren getroffen. Gezien de versterking van het governancekader voor de coördinatie van het economisch beleid en gezien de krachtige convergentie van de regelgeving voor en het toezicht op de financiële sector in het kader van de bankenunie zal het IMF voorts het toezicht en crisisbeheer in de eurozone in de toekomst breder moeten beoordelen dan vanuit zuiver nationaal perspectief.

Met een effectieve vertegenwoordiging van de eurozone zou het mogelijk worden om één eurozoneboodschap bij het IMF over te brengen over bijvoorbeeld programma's en evaluaties, economisch en budgettair beleid, macro-economisch toezicht, wisselkoersbeleid en financiële stabiliteit. Een coherenter vertegenwoordiging zou ook goed zijn voor derde landen, met name door de krachtigere en consistentere bijdrage die de eurozone zou leveren aan de mondiale economische en financiële stabiliteit.

In oktober 2014 heeft de Commissie in haar werkprogramma 2015³ aangekondigd dat zij in het kader van de verdieping van de economische en monetaire unie haar vizier wil richten op de externe vertegenwoordiging van de eurozone.

Zoals aangegeven in het verslag van de vijf voorzitters van juni 2015 "De voltooiing van Europa's Economische en Monetaire Unie"⁴ maakt een versterking van de internationale stem

¹ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-13-318_nl.htm

² Verdrag inzake stabiliteit, coördinatie en bestuur in de economische en monetaire unie van 1 februari 2012: <http://www.consilium.europa.eu/nl/european-council/pdf/treaty-on-stability-coordination-and-governance-tscg/>

³ Bijlage 1 bij het werkprogramma 2015 van de Commissie, COM(2014) 910 final van 16.12.2014, http://ec.europa.eu/atwork/pdf/cwp_2015_new_initiatives_nl.pdf

⁴ Verslag van de vijf voorzitters "De voltooiing van Europa's Economische en Monetaire Unie" van 22 juni 2015, http://ec.europa.eu/priorities/economic-monetary-union/docs/5-presidents-report_nl.pdf

integraal deel uit van de lopende inspanningen om de economische governance van de eurozone te verbeteren. In het verslag wordt met name gewezen op tekortkomingen in de vertegenwoordiging van de eurozone in het IMF, waar de eurozone ondanks de belangrijke vooruitgang die op het gebied van de verdere coördinatie van Europese standpunten is geboekt, nog niet met één stem spreekt.

De blauwdruk van de Commissie voor een hechte economische en monetaire unie⁵ bevatte al een aantal prioritaire acties om de externe economische vertegenwoordiging van de eurozone te versterken en te consolideren. Voorgesteld werd om de nadruk te leggen op het IMF vanwege de sleutelrol die het in de internationale economische governance vervult. De externe vertegenwoordiging werd daarbij vermeld als prioritaire actie voor de korte termijn. Het Europees Parlement heeft eveneens opgeroepen tot een gezamenlijke externe vertegenwoordiging van de eurozone⁶.

In 2006 is in de Raad Ecofin overeengekomen dat voor de langere termijn zou worden gestreefd naar één zetel voor de eurozone in het IMF. In dit verband hebben de lidstaten overwogen dat op diverse manieren zou kunnen worden toegewerkt naar een mogelijke eigen zetel voor de eurozone in de toekomst, bijvoorbeeld via een aanpak op basis van tijdelijke stappen.

Tegen deze achtergrond voorziet dit voorstel in een verschuiving naar een gezamenlijke vertegenwoordiging van de eurozone in het IMF met de voorzitter van de Eurogroep als vertegenwoordiger van de eurozone. Er wordt een geleidelijke aanpak voor de verwezenlijking van dit doel voorgesteld waarbij tussenstappen worden gezet met betrekking tot de vertegenwoordiging in het Internationaal Monetair en Financieel Comité (IMFC) en in de Raad van Bewindvoerders van het IMF. In deze overgangsfase zouden onder meer waarnemersrechten moeten worden verleend aan de eurozone, die dan door een vertegenwoordiger van een eurozonelidstaat die al lid is van de Raad van Bewindvoerders vertegenwoordigd zou worden, zulks in samenwerking met de Commissie en de ECB (die momenteel een waarnemersstatus heeft in de Raad van Bewindvoerders van het IMF). Voorts moet het coördinatieproces voor de vaststelling van gemeenschappelijke standpunten zodanig worden versterkt dat systematisch gemeenschappelijke verklaringen worden uitgebracht over alle beleids-, landen- en toezichtsissues van het IMF die van belang zijn voor de eurozone. Tot slot moeten deze stappen ook gericht zijn op een intensivering van de samenwerking van de eurozone met niet-eurozonelidstaten als het gaat om IMF-aangelegenheden. Opgemerkt zij dat de externe vertegenwoordiging van de eurozone ook zal afhangen van de toekomstige status van de eurozone in het IMF die de IMF-lidstaten willen verlenen.

- **Rechtsgrondslag**

Artikel 138, lid 2, VWEU voorziet in de vaststelling van passende maatregelen met het oog op een gezamenlijke vertegenwoordiging in de internationale financiële instellingen en conferenties. De doelstelling van deze bepaling was de totstandbrenging van een hechtere en gezamenlijke vertegenwoordiging van de eurozone, aangezien de effectiviteit van de huidige informele regelingen voor het vertegenwoordigen van de eurozone ontoereikend werd geacht. Als eerste stap kan deze bepaling worden gebruikt voor alleen de vertegenwoordiging van de eurozone in het IMF. Ook moeten bepalingen in het voorstel worden opgenomen die de

⁵ Blauwdruk voor een hechte economische en monetaire unie - COM(2012) 777 van 30.11.2012, http://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:6ed5f706-fda6-492c-895b-4b5e8a25648a.0017.03/DOC_2&format=PDF

⁶ Resolutie van het Europees Parlement van 25 oktober 2011 over mondiale economische beleidsaansturing (2011/2011(INI), <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//NONSGML+TA+P7-TA-2011-0457+0+DOC+PDF+V0/NL>

eurozone in staat stellen de vaststelling van haar standpunten in het IMF beter te coördineren omdat zij nodig en van aanvullend belang zijn voor het doel van gezamenlijke vertegenwoordiging. Daarnaast wordt verwezen naar artikel 138, lid 1, VWEU, op basis waarvan de Raad gemeenschappelijke standpunten in internationale financiële instellingen en conferenties kan vaststellen over kwesties die voor de economische en monetaire unie van bijzonder belang zijn.

Overeenkomst artikel 138, lid 3, VWEU hebben voor de vaststelling van dit voorstel alleen de leden van de Raad die eurozonelidstaten vertegenwoordigen, stemrecht. De Raad handelt na raadpleging van de ECB.

Tegelijk besluit de Commissie tot intrekking van het voorstel van de Commissie voor een besluit van de Raad betreffende de vertegenwoordiging en de bepaling van het standpunt van de Gemeenschap in internationale fora in het kader van de economische en monetaire unie (COM(1998) 637 def.); dit voorstel is niet aangenomen en is sinds de lancering van de euro en de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon achterhaald⁷.

⁷ Voorstel van de Commissie voor een Besluit van de Raad betreffende de vertegenwoordiging en de bepaling van het standpunt van de Gemeenschap in internationale fora in het kader van de economische en monetaire unie – COM(98) 637 def., <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:51998PC0637&from=FR>

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

tot vaststelling van maatregelen om geleidelijk een gezamenlijke vertegenwoordiging van de eurozone in het Internationaal Monetair Fonds tot stand te brengen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 138,

Gezien het voorstel van de Commissie⁸,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank⁹,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Er kunnen passende maatregelen worden vastgesteld met het oog op een gezamenlijke vertegenwoordiging en gemeenschappelijke standpunten van de Unie in de uitoefening van haar bevoegdheden die specifiek betrekking hebben op de eurozonelidstaten (de "eurozone"), in de internationale financiële instellingen.
- (2) De eurozone is een grote open economie met internationale beleidsverantwoordelijkheden.
- (3) De Unie is exclusief bevoegd op het gebied van monetair beleid voor de eurozonelidstaten. Voorts gelden er versterkte uniale coördinatie- en toezichtsmechanismen voor het economisch, budgettair en financieel beleid van de eurozonelidstaten.
- (4) Zoals opgemerkt in het verslag "De voltooiing van Europa's Economische en Monetaire Unie" van 22 juni 2015 (het "verslag van de vijf voorzitters"), worden de beleidsbeslissingen van en economische ontwikkelingen in de Unie in toenemende mate relevant voor de wereldeconomie vanwege de grote economische en financiële omvang van de Unie en vanwege het bestaan van een gemeenschappelijk monetair en wisselkoersbeleid voor de meeste van haar leden. In het verslag wordt ook gepleit voor een consolidatie van de externe vertegenwoordiging van de eurozone.
- (5) Derhalve dient de eurozone ten volle haar rol te spelen in de internationale samenwerking op het gebied van monetair, economisch en financieel beleid, en met name in het Internationaal Monetair Fonds (IMF), dat een essentiële organisatie in het internationale monetaire en financiële stelsel is.
- (6) De IMF-leden zijn echter afzonderlijke landen. Daardoor is de eurozone niet als afzonderlijk lid in het fonds en zijn organen vertegenwoordigd. Momenteel mogen twee eurozonelidstaten elk een bewindvoerder benoemen, terwijl de andere eurozonelidstaten over zes landenkiesgroepen zijn gespreid. Daardoor is de eurozone niet in staat om haar standpunt in het IMF op doeltreffende en gezamenlijke wijze

⁸

⁹ ...

...

kenbaar te maken. Ook wordt daardoor de effectiviteit van de samenwerking tussen het IMF en de eurozone ondermijnd.

- (7) Gezien de recente versterking van het eurozonekader voor de coördinatie van het economisch beleid en gezien de sterke convergentie van de regelgeving voor en het toezicht op de financiële sector in het kader van de bankenunie, zal het IMF het toezicht en crisisbeheer in de eurozone in de toekomst breder moeten beoordelen dan vanuit nationaal perspectief. Met een effectieve vertegenwoordiging van de eurozone zal het ook mogelijk worden om één eurozoneboodschap bij het IMF over te brengen over bijvoorbeeld financiële-bijstandsprogramma's en -evaluaties, economisch en budgettair beleid, macro-economisch toezicht, wisselkoersbeleid en beleid inzake financiële stabiliteit.
- (8) Onverminderd de mogelijkheid van een volwaardig lidmaatschap van de eurozone in een latere fase, moeten maatregelen worden vastgesteld die ervoor zorgen dat de eurozone in het IMF in de huidige IMF-lidmaatschapsstructuur met één stem kan spreken.
- (9) Het na te streven doel moet een gezamenlijke vertegenwoordiging zijn met één zetel voor de eurozone in alle organen van het IMF terwijl de lidstaten hun huidige aandeelhoudersstatus in het fonds kunnen behouden. De Commissie moet dit doel trachten te bereiken.
- (10) De termijn voor de verwezenlijking van een dergelijke gezamenlijke vertegenwoordiging in het IMF moet corresponderen met de tijdlijn voor de laatste fase van het in het verslag van de vijf voorzitters beschreven proces ter voltooiing van de economische en monetaire unie.
- (11) Deze gezamenlijke vertegenwoordiging moet vergezeld gaan van een hechtere coördinatie van de in het IMF in te nemen standpunten terwijl tegelijk wordt gestreefd naar een nauwere samenwerking van de eurozone met de niet-eurozonelidstaten in het IMF.
- (12) Voor de periode waarin een gezamenlijke vertegenwoordiging van de eurozone in alle organen van het IMF nog niet volledig is bereikt, moeten overgangsregelingen worden uitgewerkt die ervoor zorgen dat de eurozone een coherenter standpunt vertolkt in het IMF, en met name in de Raad van Bewindvoerders van het IMF en in het Internationaal Monetair en Financieel Comité (IMFC).
- (13) Wat de Raad van Bewindvoerders betreft, moet de huidige praktijk waarin een van de huidige bewindvoerders ook de belangen van de eurozone behartigt, worden geformaliseerd. Voorts is het gezien het feit dat de Europese Centrale Bank (ECB) overeenkomstig Besluit nr. 12925-(03/1) van het IMF in het kader van artikel X van zijn statuten al een vertegenwoordiger als waarnemer naar bepaalde bijeenkomsten van de Raad van Bewindvoerders stuurt in het kader van haar taken in het Europees Stelsel van centrale banken (ESCB), aangewezen dat deze status van waarnemer ten goede komt aan de eurozone als geheel. Zo'n gemeenschappelijke status van waarnemer in de Raad van Bewindvoerders voor de eurozone zou het mogelijk maken dat het gehele scala aan eurozoneaangelegenheden wordt bestreken. Ook zou de eurozone als waarnemer in staat zijn haar vertegenwoordiging beter te organiseren.
- (14) De voorzitter van de Eurogroep, de Commissie en de ECB moeten deze waarnemersstatus van de eurozone uitonderhandelen met het IMF.

- (15) De Commissie en de ECB zijn al waarnemer in het IMFC. De huidige verklaringen op zijn voorjaars- en jaarvergaderingen moeten worden vervangen door een verklaring van de voorzitter van de Eurogroep voor de eurozone.
- (16) Alles moet in het werk worden gesteld om tot een geleidelijke herschikking van de eurozonelidstaten in het IMF te komen teneinde een grotere consistentie tot stand te brengen. De Raad moet uitgangspunten voor een hergroeperingstraject voor de eurozonelidstaten in het IMF overeenkomen.
- (17) Thans vindt de coördinatie van het standpunt van de lidstaten met het oog op de IMF-vergaderingen plaats zowel in het Economisch en Financieel Comité (EFC) en zijn subcomité voor IMF-gerelateerde zaken (SCIMF) in Brussel als in informele bijeenkomsten van vertegenwoordigers van de lidstaten bij het IMF in Washington (EURIMF). Er moeten speciale eurozonesubcomités in het EFC worden opgezet teneinde het standpunt van de eurozone in IMF-aangelegenheden beter te coördineren.
- (18) De eurozonelidstaten zijn in 2007 overeengekomen om gemeenschappelijke eurozoneverklaringen op te stellen over zaken die rechtstreeks en uitsluitend verband houden met gemeenschappelijk eurozonebeleid. Deze overeenkomst moet worden versterkt en uitgebreid met de verplichting om gemeenschappelijke verklaringen af te geven over alle beleids-, landen- en toezichtissues van het IMF die van belang zijn voor de eurozone.
- (19) Wanneer een lidstaat de euro invoert, moet alles in het werk worden gesteld om de nodige aanpassingen in het IMF te bewerkstelligen.
- (20) Alle onderwerpen die niet van bijzonder belang zijn voor de eurozone maar wel voor de Unie als geheel, moeten nauw worden gecoördineerd met de niet-eurozonelidstaten in het EFC of de Raad.
- (21) Ter versterking van de transparantie en de verantwoordingsplicht jegens het Europees Parlement en de Raad moet de Commissie, in overleg met de Eurogroep en de ECB, regelmatig een verslag aan het Europees Parlement en de Raad opstellen over de coördinatie van eurozoneaangelegenheden in het IMF en andere internationale financiële instellingen,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

AFDELING 1 DEFINITIES EN DOEL

Artikel 1 **Definities**

In dit besluit wordt verstaan onder:

- (1) "eurozonelidstaten": lidstaten die de euro als munt hebben;
- (2) "eurozone": de Unie in de uitoefening van haar bevoegdheden die specifiek betrekking hebben op de eurozonelidstaten.

Artikel 2 **Doel**

Dit besluit bevat bepalingen inzake de geleidelijke totstandbrenging van een gezamenlijke vertegenwoordiging en de vaststelling van gemeenschappelijke standpunten van de eurozone

in het Internationaal Monetair Fonds (IMF) totdat de eurozone een volwaardig lidmaatschap van het IMF heeft verworven.

AFDELING 2

GEZAMENLIJKE VERTEGENWOORDIGING VAN DE EUROZONE IN HET IMF EN GECOÖRDINEERDE VASTSTELLING VAN HAAR STANDPUNTEN

Artikel 3

Gezamenlijke vertegenwoordiging van de eurozone in het IMF

De eurozonelidstaten, gesteund door de Commissie en de Europese Centrale Bank (ECB), ondernemen alle nodige actie om uiterlijk in 2025 een gezamenlijke vertegenwoordiging van de eurozone in het IMF tot stand te brengen, die op de volgende beginselen berust:

- in de Raad van Gouverneurs: vertolking van de zienswijze van de eurozone door de voorzitter van de Eurogroep;
- in het Internationaal Monetair en Financieel Comité (IMFC): vertegenwoordiging van de eurozone door de voorzitter van de Eurogroep;
- in de Raad van Bewindvoerders van het IMF: rechtstreekse vertegenwoordiging van de eurozone door de bewindvoerder van een eurozonekiesgroep na de oprichting van een of meer kiesgroepen die alleen uit eurozonelidstaten bestaan;
- verkiezing van de bewindvoerder als hierboven bedoeld, op voorstel van de voorzitter van de Eurogroep en overeenkomstig de procedure van artikel 2 van het aan de Verdragen gehechte Protocol Nr. 14 betreffende de Eurogroep.

Artikel 4

Gecoördineerde vaststelling van de door de eurozone in te nemen standpunten

Wanneer de in artikel 3 bedoelde gezamenlijke vertegenwoordiging is bereikt, gelden de volgende bepalingen:

- (a) onverminderd de overeenkomstig artikel 138, lid 1, VWEU door de Raad vastgestelde gemeenschappelijke standpunten worden alle mondeling of middels schriftelijke verklaringen in te nemen standpunten in de IMF-organen volledig van tevoren gecoördineerd in de Raad, de Eurogroep, het EFC en/of de Eurowerkgroep (EWG), naargelang van het geval;
- (b) binnen het IMF wordt een speciale ondersteuningsstructuur opgezet ten behoeve van alle actoren die bij de gezamenlijke vertegenwoordiging van de eurozone overeenkomstig artikel 3 zijn betrokken.

AFDELING 3

OVERGANGSREGELINGEN

Artikel 5

Overgangsregelingen

De artikelen 6 tot en met 9 zijn van toepassing totdat de gezamenlijke vertegenwoordiging op basis van de in artikel 3 vermelde beginselen is bereikt.

Artikel 6

Vertegenwoordiging van de eurozone in de Raad van Bewindvoerders van het IMF

1. De eurozonelidstaten en de Eurogroep, de Commissie en de ECB trachten bij het IMF gezamenlijk de status van waarnemer voor de eurozone in de Raad van Bewindvoerders van het IMF te verwerven overeenkomstig de voorschriften van lid 2.
2. De eurozone wordt in de Raad van Bewindvoerders vertegenwoordigd door de vertegenwoordiger van een eurozonelidstaat die al lid van deze raad is. Hij/zij wordt voor een periode van tweeëneenhalf jaar aangewezen overeenkomstig de procedure van artikel 2 van het aan de Verdragen gehechte Protocol Nr. 14 betreffende de Eurogroep. De Commissie en de ECB kunnen ook vergaderingen bijwonen en interveniëren, naargelang van de situatie.
3. Binnen het IMF wordt een waarnemerskantoor opgezet ter ondersteuning van de uitoefening van de waarnemersrechten van de eurozone.

Artikel 7

Vertegenwoordiging van de eurozone in het IMFC

1. De eurozonelidstaten en de Eurogroep, de Commissie en de ECB trachten bij het IMF gezamenlijk een recht voor de eurozone te verwerven om zich tot het IMFC te richten. Dit recht laat de regelingen onverlet die thans bij het IMF gelden voor de Unie als geheel.
2. De eurozone wordt in het IMFC vertegenwoordigd door de voorzitter van de Eurogroep, de Commissie en de ECB, die op IMFC-vergaderingen kunnen interveniëren, naargelang van het geval.

Artikel 8

Interne coördinatie van de eurozone ten aanzien van de kiesgroepregelingen van het IMF

1. Alle kwesties die verband houden met de IMF-kiesgroepregelingen waarbij eurozonelidstaten zijn betrokken, worden van tevoren volledig gecoördineerd en goedgekeurd in de Raad, de Eurogroep, het EFC en/of de EWG, naargelang van het geval.
2. De standpunten die met betrekking tot de in lid 1 bedoelde kiesgroepregelingen worden ingenomen, of wijzigingen daarin stroken met het doel om de coherentie van de vertegenwoordiging van de eurozone te vergroten en haar gezamenlijke vertegenwoordiging in het IMF te verwezenlijken.
3. In de overgangsfase hergroeperen de eurozonelidstaten zich tot een of meer kiesgroepen die alleen uit eurozonelidstaten bestaan.

Artikel 9

Interne coördinatie van de eurozone ten aanzien van aangelegenheden die voor de eurozone van belang zijn

Onverminderd de overeenkomstig artikel 138, lid 1, VWEU door de Raad vastgestelde gemeenschappelijke standpunten, worden gemeenschappelijke standpunten over alle aangelegenheden met eurozonerelevantie voor de vergaderingen van de Raad van Bewindvoerders en Raad van Gouverneurs van het IMF nauw gecoördineerd en goedgekeurd

door de eurozonelidstaten, die over deze aangelegenheden gemeenschappelijke verklaringen uitbrengen.

AFDELING 4 GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN

Artikel 10

Uitbreiding van de eurozone

Wanneer de Raad besluit dat een lidstaat aan de nodige voorwaarden voor de invoering van de euro voldoet, trachten de eurozonelidstaten en de Eurogroep, de Commissie en de ECB gezamenlijk de nodige wijzigingen in het IMF te bewerkstelligen.

Artikel 11

Coördinatie met niet-eurozonelidstaten

Voor IMF-gerelateerde aangelegenheden wordt een nauwe samenwerking met de niet-eurozonelidstaten in de Raad en het EFC georganiseerd. Voor aangelegenheden die voor de Europese Unie als geheel van belang zijn, worden gemeenschappelijke standpunten gecoördineerd.

Artikel 12

Rapportage

De Commissie brengt, in overleg met de Eurogroep en de ECB, regelmatig aan het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de coördinatie van eurozoneaangelegenheden in het IMF en andere internationale financiële instellingen.

Artikel 13

Adressaten

Dit besluit is gericht tot de eurozonelidstaten.

Artikel 14

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel,

*Voor de Raad
De voorzitter*